

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izbija vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu. Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dn.va“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvu: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: petič vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju post. — Za odgovor je priložiti znakom. Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Hlapec Jernej.

Nekaj časa sem brenka »Slovenec« na narodno struno. V uvodnih, noticah in dopisih njegovih čitalom o krivicah, ki se Slovincem godijo, navzlic temu, da smo dobri patrioti in ponižni lakaji.

»Navzlic temu«, to pravi »Slovenec«, mi bi pa rekli: ravno zato, ker smo taki. Saj »Slovenec« sam to po ovinkih priznava, ko pravi, da se vsem onim narodom v Avstriji, ki rogovilijo in zahtevajo svoje pravice s primerno odločnostjo, boljše, godi kot nam, ampak na to pa »Slovenec« vseeno še ni prišel, da bi resnico ne samo našel, temveč jo odkrito in pošteno tudi zastopal. In ta resnica je naslednja: samo oni narodi kaj dosežejo, ki se za svoje zahteve borijo odločno in brezobzirno, na stran pa so potisnjeni vedno oni narodi, ki od močnih sicer prosijo drobtinice pravic, ampak tako neodločno, tako boječe, kakor bi prosili miloščino.

Tak narod smo Slovenci in zato se nam med avstrijskimi narodi najslabše godi, zato smo prišli tako daleč, da učna uprava uvaja na Korškem v ljudske šole knjige, v katerih se psuje Slovence za »vindišarji« in se pravi da smo splošno na slabem glasu!

Ako bi Slovenci sploh še imeli trohico narodnega ponosa, samo še malo časti in spoštovanja samega sebe, bi nam morala radi te najnovije koroške impertinence zavreči kri v žilah in avstrijski parlament bi se moral tresti pred mogočnim in energičnim protestom naše delegacije proti tej nečestitni nesramnosti učne uprave! To bi storila delegacija vsakega drugega avstrijskega naroda, ampak Slovence zastopajo v avstrijskem parlamentu klerikalni lakaji, za katere pravi sam »Slovenec« v svojem članku »Hlapec Jernej« in njegova pravica naslednje:

»Kadar je treba vladi glasov za milijone, dobro računajoč na našo lojalnost, nas iščejo, ko je kredit dovoljen, pa se nam za hrbtno smejejo. In če potem vlado vprašujemo, zakaj nič ne naredi, pa skrivnostno namiguje na bodočnost, češ, malo počakajte, pa boste še svoje kraljestvo lahko imeli, če je boste hoteli. Tako se vlada iz nas brije norce, med tem ko Slovenci, ki si ne morejo kljub svoji pridnosti in brihtnosti na lastni zemlji ustvariti dostojne eksistence, v trumah selijo v Ameriko.«

Noben napreden list še ni tako ostro ožigal lakajskega vedenja klerikalnih poslancev, kot »Slovenec« s svojimi zgoraj navedenimi besedami. Kraljestvo obljublja vlada klerikalnim poslancom — v bodočnosti, seveda, in si misli pri tem: na

onem svetu in naši klerikalni gromovniki, ki znajo biti doma včasih tako radikalni, se lepo priklonijo in ponižno zahvalijo za kraljestvo — v bodočnosti! Vlada se iz klerikalnih poslancev norčuje (»norce brije«, kakor pravi »Slovenec«) in oni to mirno prenašajo, ker mislijo, da jih je ljudstvo zato izvolilo za svoje zastopnike, da dobivajo na dan po dvajset kron in da se ministri norčujejo iz njih — — —!

Jasno je, da je vse to brenkanje na narodno struno pri »Slovincu« gola hinavščina, ker stoji v kričečem nasprotju s celokupno politiko klerikalne stranke.

Slovincem treba bolj kot kate-remusibodi avstrijskemu narodu odločnega in neodjenljivega boja brez kompromisov, ako hočemo kaj doseči. Boja v javnih zastopih sistema in tudi podrobne obrambnega dela, misliti moremo na samopomoč in razvijati na narodnih mejah najintenzivnejšo delavnost. Klerikalci za narodno obrambno delo niso, to se je pokazalo s tem, ker »delovanje« njihovih t. zv. narodno-obrambnih rezultatov. Ampak, ko bi bilo klerikalnem sploh kaj do narodno-obrambnega dela, bi vsaj na miru pustili neklerikalne narodno-obrambne organizacije, ko že sami nočejo ničesar žrtvovati za obrambo naših mej!

Pa oni niti tega nočejo! Sami za obrambo narodnih mej ne storijo ničesar, drugi, ki radi delajo in žrtvujejo, pa ovirajo kjer le morejo v njihovem delu!

V takih razmerah ni čuda, da Slovenci na vseh črtah nazadujemo. Saj imamo proti sebi državo z vsem njenim upravnim aparatom, Nemce, Lahe in kar je najhuje, v lastnih vrstah dunajske lakaje, ministrske petoliznike, skratka ničvredne izdajalce, ki se jim pravi z eno besedo — klerikalci. Zato je hlapec Jernej, ki pravi pravice res nekaka personifikacija slovenskega naroda!

Stajersko.

Deželni zbori so sklicani za prve dni prihodnjega meseca. Zborovali bodo, razun treh malo ne vsi. Povsod je vse polno perečih vprašanj, ki spadajo pred deželne zборе. Pri nas na Stajerskem seveda nič manj kot kje drugje. Vsi deželni zbori pa bodo imeli lahko in gotovo tudi zelo uspešno delovanje, samo stajerski ne. Do danes se še močno dvomi, da bi bili klerikalni slovenski poslanci v svoji četrtkovi klubovi seji na Dunaju prišli do spoznanja, da gre pri vsaj delni vsprejemljivosti večinskih strank, se udeležiti ozir. dopustiti redno zborovanje. Ni še sicer docela jasno, kaj da je bilo na Dunaju sklenjeno, a vendar je slišati iz Gradca sem baš

one, ki so še pred par dnevi sodili dokaj optimistično, danes v ravno nasprotnem smislu soditi o predležem. Sicer pa bo gotovo že v najkrajšem času možno povedati, bolj zbor deloval ali ne. Že v zasedanje določeni termin se bliža z veliko naglico in obeta za prve dni prihodnjega meseca tozadevno javnost. Eno pa je že danes gotovo, da zborovanje deželnega zbora ni le samo odvisno morda od volje slovenskih klerikalnih poslancev, marveč da tokrat treba računati tudi prav resno z nemško nacionalno večino in deli nemških klerikalnih frakcij. K temu pa pridejo, kot smo že pred dnevi omenili, še soc. demokratje. Bo li možnost vse te zapreke odstraniti pravočasno, pokažejo bližnji dnevi. Želeti bi bilo da.

Nemški kršč. socialci so v hudih skrbeh in stiskah. Gre jim ravno tako kot je šlo mladostnikom pred meseci lani na Goriškem. Skupina Panz-Neunteufel se sicer izdaja — za krščansko socialno, toda na način, ki ga je pač veselo boljše nemško-kmetško razumništvo, a ne nemški klerikalci. Pantz in tovariši se istokot niso hoteli pustiti nadalje komandirati od politikujočih duhovnikov in se odcepili. So mnenja, da spadata duhovnik in vera v cerkev, a ne na politično pozornico. K vsemu temu uvidevajo pogubnost in kvarnost gospodarske politike, vit. Hohenbluma, na koju prisegajo kršč. socialci. Ker so slednji uvideli, da jim zamore Pantzova smer odtrgati mnogo pripadnikov, so njemu in njegovim ponudili takozv. »teritorialni sporazum« t. pr., razdelitev mandatov med obe zainteresirani skupini, kar pa so Pantz in tovariši odločno odklonili. V kratkem se bo tudi tu videlo prav vroče boje — za obstanek klerikalizma.

V Gradcu klerikalci nadaljujejo s ščuvanjem in denuncijantstvom proti obema zastopnikoma v obč. svetu iml. Maršu in pl. Pečho, ki sta se udeležila volitve soc. demokrat. podžupana, kot zastopnika umirovljenih častnikov. Ta dva nista bila sicer odločujoča za soc. demokrata. Nemškim klerikalcem gre le zato, da razbijejo sedanjí občinski svet. Ribarji torej na najostudnejši način po kalnem. Zborovanje častnikov in odobrenje glasovanja njihovih zastopnikov, jih je silno razdražilo. V gotovih krogih pričakujejo, da bosta ta dva visoka častnika morala na pritisk »od zgoraj« — izginiti iz obč. sveta. Zanimivo pri vsem je način omalovaževanja oficirskega zborovanja. Znano je, da so oficirji, koji štejejo nad 800, poslani na zborovanje samo visoke umirovljence. Nemški klerikalci bi radi razdirali.

Jeruzalem pri Ljutomeru. (Stava — smrt.) Dne 26. januarja je najel posestnik in krčmar g. Joško Reich več voznikov, da bi mu zvozili v vinograd gnoj. Ker so imeli precej pi-

jače na razpolago, so se kmalu dobro zgreli. Vozeč domov, so eni vzeli pot preko Zubra, ki je sicer daljša, zato pa tudi varna, dočim je drug oddelek izbral nevarno in strmo okr. cesto čez Kraljevo goro. Med slednjimi sta bila Reichova hlapca, naprej Cipota in 4 do 5 m za njim Mortonom, posestnik Tone Babič in temu posestnik Mat. Pušenjak. Dospevši na klanec, so se v skoku zadržili v nižino. Pot je bila dolga še kakšnih 1000 m; šlo je za stavo, kdo pride prvi v nižino. Cipota je kmalu pritegnil vajeti, ker ga je Moston hotel prehiteti. Ker Moston svojih konj ni mogel več pravočasno zadržati, se je levi konj spel visoko v zrak in se s pol života spustil na Cipotove sani, na katerih je Cipota leže vodil vprego. Strašni udarci kopitov in silna teža živali, so Cipoto grozno zdelali. Predno so ga še privedli v bolnico — je izdihnil. Vse štiri prizadete so ovadili sodišču.

Maribor. (Razno.) V mestnem gledališču poka. Praviyo, da je sedanjí ravnatelj mestnega gledišča, Siege, v ne ravno prijetnem položaju. Nemčurska publika je velika v svojem narodnem šovinizmu, a zelo mala, kadar gre za kaj drugega. Sicer je Siege moral tudi že opustiti gostovanja v Ptuj, ker mu niso vrnila niti potnih stroškov. — Ustrelil se je 16letni vajenec mehanik Gruber s flobertko. Umril je dobre pol ure na to. — Pri nekem gostilniškem pretepu je bil knjigovodja Stuhec, kletarne »Pugl & Rozman« na glavi in levem ušesu nevarno ranjen. — V Fali na Dravi se je pri tamošnji elektrarni zgodila zopet velika nesreča, ki je zahtevala dvoje žrtev. Več prihodnjč. — Neki Potočnik, posestnik iz Hoč, je prišel v četrtek pod lastni voz in bil nevarno ranjen. — Troje častnikov domobranskega polka se je pri sankanju ponesrečilo.

Konjice. (Prijeti divji lovci.) Kot smo pred nedavno temu poročali, so neznaní zlikovci ustrelili 400 K vrednega jelena v gozdovih kneza Windischgrätza. Bili so to posestniki Lipuš, Simerl in Kangler. Meso je baže bilo zelo trdo in neokusno. Se tiši bo zapor.

Kozje. (Požar.) Pred dnevi je pričelo goretí gospodarsko poslopje posestnika Pečnika. Razun živine niso rešili ničesar. Škode je do 4000 K, zavarovalnine pa komaj okrog 1000 K. Požar je najbrže povzročila neprevidnost.

Ceste v Rog. Slatini. (Zmrznil.) Poročali smo, da je hlapec Kristan

Danes priloga „BODEČA NEŽA“.

tukajšnjega konjederca zmrznil vsled pijanosti. Sedaj je dognano, da je Kristan padel v vodo, v kateri je ležal par dni. Vsled pijanosti ni mogel iz vode in je utonil. Prejšnjega dne je popival s hlapcem Šoštarjem po Hrvaškem.

Kronika.

† Otročaj. To kar se godi v Albaniji, je že preneumno, niti smešno ni več. V pariškem »Journalu« je izšlo več člankov o Albaniji, katerih vsebina je sledeča:

Takoj na poti — piše poročevalec — z Medue v Skader sem doživel nekaj posebnega. Dva albanska oddelka po 600 mož sta si stala nasproti in se pripravljala, da napadeta drug drugega. En oddelek so tvorili katoliki, drugi mohamedanci. Predmet spora je bila užitninska blagajna, ki jo je vsaka od strank zahtevala za sebe. V zadnjem trenutku, ko so že imele začeti pokati manliherovke in mauzerje je prišel angleški oficir od mednarodne posadke v Skadru in avstrijski konzularni agent. Ta dva sta prepri Albancev na čisto enostaven način razrešila. Proglasila sta, da imajo nad colninskimi dohodki kontrolo evropske velesile in sta zapečatila blagajno in jo vzela s seboj. In glej ga vraga: Albanci so bili s to razrešitvijo zadovoljni. Da je v deželi toliko vlad, da Albanci sami ne vedo, pod katero spadajo. Pa tudi mesta se med seboj na vse pretege kregajo. Komaj je bilo znano, da postane Drač glavno mesto, že sta proti temu protestirala Skader in Valona. Prvo mesto se je sklicevalo na jezero in na bazar ter številnost prebivalstva; Valona zopet na svoje poglavarje Izmaela Kemala in njegove kompanjone. Drugokrat se je zopet Skader spojil z Dračem proti Valoni, ko so hoteli tam ustanoviti banko. To prerokanje sem in tam grofu Berchtoldu, avstroogrskemu zunanjemu ministru, tako imponira, da ga imenuje politično zavednost. Berchtold že ve!

† Nemci menda hočejo na vsak način, da izbruhne v Alzaciji-Lotrini-

Veliki pustni korso Slavčeva maskarada

pustno nedeljo 22. februarja v veliki dvorani hotela „UNION“. V blagohotno uvaževanje! Da se izogne vsem neljubim pomotam, se letos osebna vabila ne bodo razpošiljala, ter je pristop splošen. Le maske naj pri nakupu vstopnic javijo svoje ime. Vstopnina za clane in maske 1 krono, za nemaskovane 2 krono. Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Češarkove v Selenburgovi ulici in v trgovini gosp. L. Cerneta v Wolfovi ulici. — Podrobnosti g maskaradi glej društvene vesti.

LISTEK

M. ZEVAKO: Sree in meč.

Roman iz francoske zgodovine (Dalje.) »Kam naj grem!« je zamrmrala. »Kam naj se skrijem! Kaj bo z mano, kadar on izide! Izgubljena sem! Kaj mi je storiti? Ali naj grem v Pariz in se stavim na razpolago neizprosmi Katarini? Oh, ne ne! ... Kaj sem storila! Hotela sem umoriti kraljico navarsko! ... Kdo sem ... Kaj sem? ... Oh, zavrnjeno moje duše! Kako me je sram! ... Sreča, da je noč ... nihče me ne vidi ... Toda čez par ur se zdani! Ljudje me bodo videli in uganejo že po mojem sramu, kakšno ostudno bitje sem postala!« Sedla je na kamen in si podprla podbradek z dlanmi. Bila je mlada ženska. In lepa je bila, tiste temne, izzivajoče lepote Bearučank, ki so že na pol Andaluske po medli blelosti svojih čel, po čudovitih ustnicah, podobnih počenim granatnim jabolkom, in po ognju svojega pogleda, zastrtega s teškimi, sladostrastnimi trepalnicami. Tam doli, v gorah, kjer je gonil sin Ivane d'Albret volkove, kadar ni gonil punic, so jo imenovali lepo Bearučanko.

In ta priimek se ji je podal prekrasno. Toda v oni minuti ne bi bil nihče spoznal lepote, ki jo opisujemo: črte njenega obličja so bile spačene, oči zbegane, čelo pokrito z bledimi lisami. »Kaj mi je storiti?« je povzela. »Ali naj bežim pred kraljico Katarino? ... Jaz brezumnica! Pred njo me reši le eno zavetišče: grob ... In jaz nočem umreti ... Oh, ne, ne, premlada sem, da bi umrla ... Naprej, nesrečnica! Stopaj do kraja svoje podlosti ... Pokoncu, vohunka! Kraljica te pričakuje ...« Tako je mučilo to nesrečno bitje svojo lastno dušo. Ni še prišla ura, da jo pomilujemo ali obsodimo ... Dogodki in njih razvoj v tej povesti nam pokažejo, kakšna ženska, kakšna ženska, kakšna pošast ali kakšna nesrečna žrtev je bila Alisa de Luks. Mašinalno je vstala, napotila se dalje in se obrnila proti Parizu; ni ji bilo težko najti pot, zakaj dobro je poznala te kraje. Moreča žalost ji je težila dušo. Kamenje na strmi cesti ji je odiralo noge. Toda čutila ni niti trudnosti niti bolečin. Korakala je proti Parizu, kakor da jo vleče magnetična sila klub njeni lastni volji. Ko je hodila dobro uro, je dospela do par nizkih hiš in jih pogledala željno.

Sodila je, da se nahaja dokaj daleč od Sen-Zermena. Sicer pa je morala kraljica navarska že odpotovati. Njena edina misel je bila v tem trenutku, kako bi spravila čim največ razdalje med se in Ivano d'Albretovo — kakor da ubeži tako tudi svoji sramoti. Ta sramota jo je trla, temnila jo in se ji zdela neznosna muka. Hkrati pa se je izgovarjala zdajci upehano do smrti, ne od kratke poti, ki jo je bila prehodila, marveč od potrebe, biti sami v izbiči, skriti glavo pod blazino, ničesar ne videti, ničesar slišati, ležati kakor v naročju smrti. Bala se je drevja, kakor da so njega vrhovi majajoče se pošasti, bala se zvezd, ki so jo gledale, in neba, ki je zrla nanjo tako zaničevalno, domišljaje si, da ji odleže takoj, kakor hitro bo pod streho in varna pred nevidnimi svedoki svoje sramote, ki so vstajali v njeni fantaziji ob slehernem koraku. Deset korakov pred njo se ji je zazdelo, da prodira iz ene hiš, pred katerimi se je bila ustavila, pramen svetlobe. Z nezavedno odločnostjo, ki je vodila vse njeno gibanje, se je napotila proti tej luči in potrkala na vrata. Odrpi so ji takoj. »Sobo bi rada za to noč«, je dejala, šklepetaje z zobmi. »Da«, je rekel mož. »Le vstopite, da se ogrejete. Saj se kar tresetete, gospa.«

Pokimala je. Možakar je otvoril druga vrata; vodila so v gostilniško izbo, ki jo je razsvetljeval plamen iz ognjišča. Nehote se je obrnila proti tej luči, ki je širila po izbi prijetno gor-koto. In zagledala je kavalirja, ki ji je obračal hrbet, sloneč na komolcih ob koncu mize. Spoznala ga je na prvi mah. Zakaj plamen ji je šinil v bleda lica, in krik ji je planil iz ust. XXII. Gostilna v Mareju. Ob krik Alise de Luks se je kavalir naglo obrnil: bil je Devidat. Videč Aliso nepremično in kakor okamenelo, je prebledel, skočil kvišku, stekel k njej in jo prijel za roko. »Kaj, Alisa!« je dejal z žarkim glasom. »Ali sanjam? Ne, res ste vi! Vi, v trenutku, ko mi je zalivala dušo žalost ob misli na dolgo ločitev! Oh, torej je nisem čisto preklet, ker vidim vas!« Govoril je vročično, v strmenju, polnem tolikšnega veselja, da mu niti na um ni prišlo vprašanje, zakaj in kako da je ona tu. Potegnul jo je k svetlemu plamenu ognjišča, posadil jo in se vse del pred njo, držeč njene roke med svojimi. »Oh, čisto ledeni ste ... Tresetete se, Alisa ... Vaše roke so

mrzle ... Sedite bliže ... tako, da, bliže ognja ... Ah, ste li v resnici vi? Dajte, recite mi sami ... Čemu trepetate tako? Kako bledi ste! In kako utrujeni se zdite ...« »Kaj naj mu rečem?« je premišljala ona. »Dragica obožavana! Ko sem vas zagledal tam-le — stali ste med vrati — sem si bil rekel pravkar: Končano je! Ne vidiva se nikoli več! Ali bo trajala ločitev do konca? ... Pa eva vas! Vi ste tu! ...« »Oh!« je hitela ona v dnu svoje duše, »kaj naj mu rečem! Kaj naj si izmislim! ...« Mladi mož se je res že čudil njenemu molčanju. Ničesar mu ne reče; zakaj ne? ... Eh, bogme! Saj mora biti osupla nad svojo lastno drznostjo! To mlado dekle je bilo zapustilo kraljico navarsko, da ga dohiti, in storilo s tem dejanje, ki jo more pripraviti v pogubo! On pa je tako smešen, da se vprašuje, zakaj je tako bleda in kaj je vzrok njenega resnobejnega molčanja! Res, da sta se ljubila; prisegla sta si bila zvestobo in se zaročila na tilni!

(Dalje.)

giji revolucija. O dogodkih v Alzaciji-Lotringiji smo že obširneje poročali in tudi to, da je bil eden glavnih junakov surovih nemških izgredov proti francoskemu prebivalstvu namesto vtaknjen v zapor — odlikovan. Bil je pač oficir in nad temi v Nemčiji menda ni postav. Pobič pa, ki je vse te dogodke s svojim nebrzdanim jezikom zakrivil, ker je šuntal vojake proti prebivalstvu, lajtnanček Forstner ima pa še par drugih svinjarij na svoji koži. Spolno bolan (20letni lajtnanček!) je prisilil komaj šoli odraslo deklico, da se je vsled groženj morala udati njegovim perversnim željam. Starši nesrečne deklice zahtevajo sedaj odškodnino — toda kaj briga oficirje na Nemškem postava, če se gre za zločine proti francoskemu prebivalstvu. — Vsled znanih vojaških izgredov proti francoskemu prebivalstvu je alzaška vlada podala svojo demisijo. Toda vojaštvo, kakor da bi bilo noro. Komaj se prebivalstvo zaradi ene afece pomiri, že začnejo preobledenje oficirji z novimi izgredi in izzivanji. V Strasburgu se je zgodil zopet takšen škandal. Ko je pionirski bataljon 30. v Sablonu pri Metisu praznoval cesarjev rojstni dan, sta dva Lorenčana poslušala godbo. Ker sta se francosko pogovarjala, je pristopil neki lajtnant in ju pozval, naj govorita nemško. Odsšla sta v bližnjo restavracijo, lajtnant pa jima je sledil in zahteval, naj zapustita lokal, češ da s francosčino motita cesarsko slovesnost (!!) Ker nista hotela oditi, ju je lajtnant naznanil nekemu majorju, ki je dal oba meni nič tebi nič od vojakov aretirati (!) Ker sta bila pokrita, se je zadril: Odkrijta se, kadar stojita pred pruskim majorjem! Obenem jima je s klofutami zbil čepice z glave. Vojaki so oba odpeljali k županstvu, policija pa ju je takoj izpustila. Ta impertinenca je vnovič razburila prebivalstvo v Alzaciji in Loreni.

Ne marajo se pobotati. Ruski poslanik v Sofiji si je baje prizadeval, da bi uredil razmerje med Bolgarijo in Srbijo in da bi med obema državama nastali odnosi, ki so bili pred balkansko vojno. Ministrski predsednik Radoslavov (ki spada nekam drugam, kakor k vladji) je pa odgovoril, da na sporazum še misli ni, dokler bodo Srbi z Bolgari tako delali, kakor delajo danes. Poleg tega nočejo in nočejo utihniti glasovi, ki pripovedujejo o neprestanem oboroževanju Bolgarije in o njenih zvezah s Turčijo.

Spodletelo jim je. Zadnjih par tednov so se povsod širile vesti o neizogibnosti vojne med Turčijo in Grško. Te vesti, kakor danes piše »Obzorje«, je spravila v svet Nemčija. In zakaj? Turčija je hotela najeti v Franciji posojilo. Nemčija si je pa mislila, da bi bilo bolje, če bi si Turki denar sposojali na Nemškem. To bi se pa moglo zgoditi le tedaj, če se prepriča, da bi Turčija dobila posojilo na Francoskem. Če se spravilo v svet vesti o napetem razmerju med Turčijo in Grčijo in o neobhodnosti vojne med obema, tedaj se morda posreči pripraviti Francijo do tega, da odpove svoje posojilo. In res! Francoski listi so že začeli pisati proti posojilu, češ z našim denarjem naj se Turčija nikar ne vojskuje, temveč s svojim. No, pa pravčasno so se pokazala znamenja, da z napetostjo med Turčijo in Grško ni tako hudo, kakor bi radi videli Nemci in turška vlada je dala Franciji dovolj dokazov, da potrebuje denar za vse kaj drugega prele, kakor za pretepanje in je dala obenem tudi garancijo za kontrolo nad uporabo onih milijonov, ki se dvignejo v Franciji. Na ta način z nemškimi kšefti ob Bosporu ne bo nič. — In to vse ravnanje se imenuje diplomatično; takšne intrige so umetnost diplomacije.

Putilovo tvornico bo rešila — Francija. Na pritisk francoske vlade so sklenile zložiti francoske banke potrebnost svoto, da izgubi Kruppova oferta v Peterburgu vso svojo veljavo.

Essad paša se posveča gospodarskim vprašanjem. Naš stari znanec Essad paša se je pričel intenzivno pečati z gospodarskimi vprašanji. V Albaniji bo ustanovil svoj mlin. Potrebne stroje je naročil v Budimpešti in so mu jih že poslali. Kaj bo mlel, ali koga (Vida in Albanec.) o tem še ni nikakih poročil.

Poziv srbskim rezervistom. V Belgradu je izšel kraljev ukaz, s katerim se pozivljajo rezervisti vseh oddelkov prvega leta na vojaške vaje.

Pašič se ustavi na Dunaju. Minister Pašič se ustavi na povratku iz Peterburga na Dunaju, kjer bo konferiral o aktualnih vprašanjih.

Venizelos na Dunaju. Grof Berchtold je priredil Venizelosu na čast dejener. Oba državnika sta kon-

ferirala in se zelo mnogo bavila z rektificiranjem južnih albanskih mej. Kar se Grške tiče, je Avstro-Ogrska pripravljena predlogom ugoditi.

Nemško posojilo. Predvčerajšnjem so zaključili v Berlinu signirane posojila. Vsega skupaj so podpisali 250 milijonov mark.

Dnevni pregled.

Mi pa smo se navadili molče trpeti... Kdo? Mi. Kdo? I, no, klerikalci! »Slovenec« je postal zadnje dni »naroden«. Naenkrat se je zavedel, da je dolžnost kranjskih Slovencev zavzemati se za obmejne brate. »Slovenec« piše: Če kdo pravi, da se te reči gode na Koroškem, kjer ima vso oblast nemška nacionalna zveza, ne sme misliti, da moramo zato roke križem držati. Če se za Slovence v drugih kronovinah ne bomo brigali, bomo kmalu tam, kjer so danes oni. Nemci se prizadevajo za vse svoje manjšine v državi in spravijo vso Avstrijo pokonci, če se jim kje zgodi kakšna krivica. Mi smo se pa navadili molče trpeti. — Tako priznava »Slovenec«! To velja, da bi se zapomnilo. V medsebojnem kranjskem boju je popolnoma propadla vseslovenska misel. O tem je »Dan« že večkrat pisal. V noveletnem uvodniku smo povdarili, da je naš obmejni boj bistvo našega narodnega življenja. Ali bo »Slovenec« priznanje začetek izpreobrnjenja — ali gre le za — druge zadeve?

Važno vprašanje za Belo Krajino. Kakor je znova, je kupila češka »Pozemkova banka« v Beli krajini večje posestvo in hoče tam sadii cikorijo. To je hvalevredno podjetje. Sliši pa se, da hoče banka stopiti v zvezo z neko tujo firmo, kar bi imelo za posledico, da bi bili naši ljudje popolnoma odvisni od tujega kapitala. Za tako slovansko pomoč bi se pač — zahvalili.

Sokol na Vrhniki priredi dne 15. februarja maskarado. Ta prireditev obeta biti ena najbolj odličnih, kar jih je Sokol priredil. Z vso vncmo se pripravljajo domačini za to veselico in čuje se, da jo posetijo tudi bližnji sosedje Logarčani, iz Borovnice, iz Kamnik-Proseca in iz Notranjih Goric. Glede maskiranja velja geslo: Kakor kdo more. Godba oskrbuje popoln bratski orkester Sokola I. iz Ljubljane. Vabila se bodo pravočasno razposlala.

Podružnica sv. C. in Metoda za Savo, Javornik in Koroško Belo opozarja vse narodne kroge na svoji I. plesni venček, ki se vrši dne 15. svečana v gostilni g. Matevža Werglesa na Savi. Za zabavo bodo vse najboljše priskrbljeno. Godba na raztezala, pihala in drgala. Za polnoštevilno udeležbo prosi odbor. Posebna vabila se ne bodo razposiljala.

Maskarada Celjskega Sokola. Društvo je sicer nameravalo letošnjo prireditev opustiti, a zanimanje za običajno sokolsko maskarado je v Celju samem in v vseh bližnjih krajih, kjer delujejo bratska društva, tako velikansko, da je bil odbor primoran splošni želji ustreči in je z vso vncmo na delu za veliko maskarado na pustno nedeljo. Prijavilo se je že zdaj par krasnih skupin; pričakujemo pa še nadaljnjih prijav od vseh prijateljev Celjskega Sokola. Letošnja prireditev naj zopet dokaže, da je naše društvo res živoreči cvet na narodnem polju, katerega goje z iskreno ljubeznijo vsi, katerim hlepe oči v novo zarjo, ki mora priti domovini... Prihitite na pustno nedeljo, 22. 2., v kar največjem številu na sokolsko maskarado v Celje, da bo vrisk mladega, veselega življenja glasnejši.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala ga. Vida Picekova, blagajničarka z. podružnice v Ribnici 56 K 60 v., nabranih za odkup novoletnih voščil. G. Fr. Zupančič, geometer v Kranju je nakazal med drugim 2 K dar g. L. Matajca v Stražišču in 3 K naknadne odkupnine od novoletnih voščil od treh gospodov.

Najstarejši vetrni mlini na svetu so moški vetrni mlini, v neposredni bližini starega egiptovskega primorskega mesta Aleksandrije. Mlini, ki so jih že stari Egipčani rabili za izdelovanje moke, so stari okoli 3000 let in so deloma še dobro ohranjeni. Zgodovinska nasledovanja so dognala, da stari Egipčani niso iz svojih žit izdelovali samo moke, temveč da so jih porabljali tudi za pripravljanje žitne kave. Zlasti so napravljali to kavo iz ječmena, ki se je pražil in z vodo prekuhal. Ječmen, ki je bil torej že pri neomikanih ljudstvih starega sveta udomačen, je tudi v novejšem času zopet posvedočil svoj stari sloves. To najboljše sprilčuje po vsem svetu razširjena Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, ki se napravlja iz osladarjenega ječmena. Ime sladna kava pa velja le za izdelek, ki se resnično napravlja iz slada. Sladarjenje ali kaljenje ječmena pa učinkuje, da se poprej nerazkrojene, prične snovi ječmenovega zrna izpremene v razkrojne, lahko

prebavne redilne snovi, dočim človeški organizem neosladarjeni ječmen je težko prebavljiva. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava se more napravljati le iz najboljšega kalivega ječmena in se je poleg tega na preizkušeni način podeli priljubljena kavi podobna aroma. Zatorej jo tudi razvajeni ljubitelji kave na vsem svetu, ljudstva vseh jezikov in narodov radi pijo.

Akad. društvo sloj, agronomov »Kras« na Dunaju priredi svoj II. redni občni zbor dne 3. februarja t. l. ob 8. uri zvečer v gostilni Kleeblatt (XVIII. vogal Schulgasse, Mitterberggasse 18) z običajnim dnevnim redom. Slov. gostje dobrodošli!

Listnica uredništva. G. B. A. v Litiji: Potrjujemo Vam, da niste v nobeni zvezi z notico v »Dnevu« z dne 26. t. m.; »Slekel sem starega človeka...« in sploh da niste za »Dan« še nikoli nobene novice pisali. Dostavljamo pa, da v tisti notici ni bil nihče imenovan in se čudimo, da se nekateri tako razburjajo. Ali zato, ker se čutiljo prizadete. Saj je takih izpreobrnencev mnogo, zelo mnogo... G. P. v T.: Pride o priliki.

Ali že veste? — Kaj pa? — Da je najboljši kavni pridelek Kolinska kavna primes? — Seveda vemo, zato jo pa tudi kupujemo, in lahko rečemo, da tako dobre kave še nikoli nismo imeli. Ima izvrsten okus, prijeten vonj in lepo barvo, da jo vsak rad pije. Vemo pa tudi, da je Kolinska kavna primes edini pristni domači pridelek, in zaradi tega, pa zaradi njene nedosežne kakovosti jo vsakemu prav toplo priporočamo.

Nečuvana surovost. »Zarja« poroča: Na Hrušici stanuje pleskar Zrimšek. Doma je že nekaj časa, ker se je bil prehladil na delu. Kako se začudi, nekega dne, ko dobi na oknu svojega stanovanja listek z naslednjim besedilom: »Bolan si. Jetiko imaš v prsih. Same slabe časopise bereš. V cerkev k maši ne hodiš. Kako boš umrl? Kaj bo s tvojo dušo? Še imaš čas popraviti. Prišla bo smrt pa bo konec vsega, le pekla ne, ker bo tvoja duša trpela.« Krasna tolažba za bolnega človeka! In kdo se je predrznil, tako bridko žaliti bolnega Zrimška? Vse okolnosti in poizvedbe kažejo, da je bil napisan listek v šentpeterskem farovžu v Ljubljani. Tako izvršujejo šentpeterski gospodje nauk: Bolne tolažiti!

Lisice oglodale mrtveca. V gozdni dolini, ne daleč od Kraslic na Češkem, so našli ljudje že dni truplo nekega moža, ki so ga lisice izkopale iz snega in ga zelo oglodale. V mrtvecu so spoznali nekega doslužnega vojaka iz Johanngeorgenstadta na Saksonskem, ki so ga pogrešali že od meseca listopada preteklega leta.

Prepir med bratom. Jožef Kuna, 25letni trgovski sluga, je stopil vsled bolehnosti iz službe in je šel k svojim staršem v Dvorce na Češkem, kjer je ostal petnajst tednov. Najbrže je ravno zaradi tega nastal predvčerajšnjem med njim in njegovim bratom prepri, ki se je žalostno končal. Razburjen Kunov brat je med prepriom pograbil nož in ga je v jezi zasadel bratu globoko v prsa. Težko ranjenega Kuno so prepeljali v bolnišnico, njegovega brata so pa zaprli.

Na sumu umora. Kakor smo že poročali, je bila dne 4. p. m. na polju ne daleč od Vrhlabja umorjena s klavirnom žena čevljarkega mojstra Ana Malinska. Zločinec ji je vzel zveženj, v katerem so bili samo podplati in trakovi in pobegnil. Na sumu tega groznega zločina je 46letni Vavlav Pelant iz Starega Doba pri Turnovu. Isti dan pred umorom je rekel občinskemu stražniku v Brani, »da napravi nekaj, za kar dobi vsaj dvajset let ječe«. Po razgovoru s stražnikom pa je izginil v smeri proti Vrhlabju kjer je bila Malinska drugi dan umorjena. Pelanta od onega dne še niso videli; zato ga zasleduje orožništvo. Doslej brez uspeha.

Ljubljana.

Vsem ljudem dobre volje! Kupite si danes »Bodečo Nežo«. Bodeča Neža« je izšla na 8. straneh. Tako poceni humorističnega lista Slovenci še niso imeli. Pri nas za vsak nemški šund daste več. Nemci delajo pri nas dobike — mi smo veseli, če dobimo svoj denar — samo da čitateljem postrežemo. Mislimo, da bodo danes vsi z »Bodečo Nežo« zadovoljni. Zato naj vsak kupi »Bodečo Nežo«.

Opozorjamo one, ki bi danes »Bodečo Nežo« ne dobili, če ne bo pošla, da se dobi tudi jutri. »Bodeča Neža« stane 6 vin. Ako se bo občinstvo izkazalo in pokupilo, bo izhajala »Bodeča Neža« stalno na 8. straneh. Zato na delo za »Nežo«!

4. številka »Bodeče Neže« bo nosila naslov: Vilalet.
Škandal prve vrste. Ne moremo drugače imenovati to, kakor škandal prve vrste. Ta škandal v Ljubljani je nemškutarjenje na tivol-

skem sankališču. To pa ni samo enkrat, kar bi se še odpustilo, ampak vsak dan. Ako človek pride na sankališče, ter opazuje to gospodo, si misli takoj od začetka, da je mogoče zašel, med kake gorenje štajerske kraje. Sliši se samo: »guten tag, Herr doktor«, »Habe die Ehre, Herr doktor«, sploh se zbija sama švabščina. Pa bodete še rekli potem, da ni ta gospoda zavedna! Čudimo se le, da se ne sramujejo ti nemškutarji, zavednega občinstva, katerega je vedno polno tam. Isto se jim posmehujejo in norce brijejo, iz teh pristnih švabskih ljubljanskih srajc. Pohvaliti pa moramo v resnici zavedne Slovence, iz katerih ust se ne čuje niti ena švabska beseda. Vsa čast njima! Poslušite takoj danes popoldan na sankališče poročevalca za »Bodečo Nežo«. Gradiva je tam v izobilju.

Zavedni Slovenci. — »Naši bahači«, narodna igra v 4 dejanjih. Spisal Stroupežnický. Vsebina igra je sledeča: Za službo vaškega nočnega čuvaja se potegujeta Tine Brezar, doslužen vojak in krojač Petan, oče sedmerih otrok. Vsak skuša dobiti občinske svetovalce in župana, ki imajo oddati službo, na svojo roko. Župan, oča Dobovec je za Brezarja, ki je v istini tudi edino sposoben za to mesto. Prvi občinski svetovalec, Repnik, pa stoji na strani Petana, kar se mu je Brezar zameril, ko mu je rekel, da je nevednež. Drugi občinski svetniki so pa itak sami kimovci. Ker se Petan boji nevarnega tekmeča, naroči svoji 15letni hčerki, da napiše list, na katerem stoji grožnja, da bodo zažgane hiše obč. svetovalcev, ako ne dobi Brezar omenjene službe. List najde za kapelico lepa Metka, ki je prišla prodajati na vaški semenj ribniško suho robo. Seveda radi vprašanja, ali je list pisal Brezar ali ne, razvnamo hud prepri, zlasti med županom in prvim obč. svetovalcem tako, da ogroža celo zaroko, sklenjeno med njunima otrokoma. Pravičar seveda mora na dan. Brezar ima v osebi vaškega čevljarja Kvedra dobrega prijatelja in zagovornika. Mož rad poudarja svojo izkušnost, kar se mu tudi posreči pokazati. Po ovinkih izvabi od Petanove hčere prepri pesmi: O lepi Minki, katero je pisala tudi Urška. Spozna iz podobnosti pisave, da je pisala pretilni list in pesmico ena in ista roka. V občinski seji premoti Repnik razum Župana vse obč. svetovalce, ki oddajo službo čuvaja navzočemu Petanu. Ta že triumfirajo, ko vstopi Brezar z dokazom v roki. Vodstvo preiskave prevzame sedaj mati županja, dočim je Repnik zapustil sejo, odšedši na lov na zajce. Poklicana Urška prizna, da je ona tisti grozilni list napisala, na kar se tudi Petan uda. Službo dobi zato Brezar. Na sejo pride žandar, da bi povprašal Kvedra, kdo je streljal zajca, da dobičnega kot tatinskega lovca odvede uklenjenega v zapor. Ko ta odide, se vrne Repnik, ki hoče izpodbiti pravilno oddajo mesta nočnega čuvaja ter se tako razpre z županom, da razdereta že sklenjeno zaroko nji ju otrok. Pri seji pa izve Repnik tudi, da ga je Kveder videl streljati ter da ga bo naznanil orožniku, ako se takoj ne spravi z Dobovcem. Tega pa neče storiti ne Repnik, niti Dobovec, pa če je tudi sreča nji ju otrok uničena. Šele ko uvidi, da je stvar opasna, da bi ga Kveder izdal, ako se ne spravi z županom, ko vidi, kako sramota ga čaka, tedaj se šele poravnava z Repnikom in seže Dobovcu prijateljsko v roke. Petan mora prositi Brezarja za odpustanje, Tone in Jelica postaneta srečen zakonski par, tako da se vsled izkušnosti vaškega diplomata vse gladko izteče. V igri je zaposlen ves dramatični ensembel. Na odru nastopi do 30 oseb.

Brezposelnost v Ljubljani! Skrajno velika brezposelnost vlada letos. Tudi v Ljubljani se pozna brezposelnost letos še posebno. Delavstvo vseh strok je deloma na daljšem dopustu, ali pa ima zelo skrajšani delavni čas, tako da ne zasluži toliko, za preživljenje sebe in svoje rodbine. Da je torej delavec v letošnji hudi zimi največji siromak, to nemara ni potreba posebej povdarjati. Zato je bil jako umesten sklep občinskega sveta ljubljanskega, ki je sklenil podporo 5000 K za brezposelne v Ljubljani. A kaj pomaga dobra volja večine, ko so pa veliki prijatelji delavstva »klerikalci« s svojo pritožbo proti proračunu, dosegli in storili to, da se od teh 5000 K, še ni moglo doseči izplačati niti vinarja sestradanemu ljubljanskemu delavstvu. To je zopet dokaz, kakšne prijatelje ima delavstvo pri klerikalcih. Vsled tega je delavec deležen le tega, kar mu nudi organizacija, ako je sploh organiziran. Le žal da naše delavstvo še vse premalo upošteva dobrote organizacije. »Narodna socialna zveza« podpira brezposelno delavstvo, ki je včlanjeno v N. S. Z. tudi se trudi našemu delavstvu preskrbeti v teh

težkih časih kruha. Zato se obračunava tudi do slovenskih delodajalcev z željo in prošnjo, da ako rabijo delavskih moči, da to naznanijo posredovalnici N. S. Z., katera gotovo preskrbi pridne in zanesljive delavce. Skrbimo vsestransko, da bode domače delavstvo zaposleno, a ne tako kot doslej, ko tulci dobivajo pri nas stalna mesta, a domačini-Slovenci morajo v tujino s trehuhom za kruhom. Delavcem pa priporočamo, da se včlanijo v N. S. Z., da so vsaj za silo preskrbljeni v slučaju boleznih ali brezposelnosti.

Veliki ples narodnega delavstva. Zanimanje za ta ples je splošno. Ne samo Ljubljančani, tudi izven Ljubljane bivajoče narodno občinstvo se zelo zanima za ta ples, še celo Štajerci in Primorci. Kdo se ne spominja že prirejenih plesov narodnega delavstva; in vedno se je pokazalo, da so bile to najzabavnije prireditve v predpustu. Tako bode tudi letos, ker odbor se resno prizadeva nuditi občinstvu velike odkritosrčne in neprišiljene zabave. Pri prireditvah narodnega delavstva tudi drugače bitni ne more, ker je že namen prirediteljev nuditi res nekaj demokratičnega. Prepričani smo da bode narodno občinstvo izkazalo simpatije slovenskemu delavstvu ter se udeležilo na pustno soboto velikega plesa narodnega delavstva.

Izredni občni zbor N. S. Z. se vrši jutri v nedeljo točno ob 10. uri v društvenih prostorih N. S. Z. v Narodnem domu.

Posredovalnica N. S. Z. za delo in službe: Službo išče: 1 strojnik za električne in parne naprave, 2 kurjača, 2 slugi, 1 žagar, 1 ključavničar, 1 mesar, 2 delavca za razna dela. Službo dobi: 1 krojaški pomočnik za trajno delo z dobro plačo na dežel. 1 služkinja za vsa dela, 1 hlapec. — Pojasnila daje posredovalnica N. S. Z., ob uradnih urah, vsako sredo in soboto od 5.—8. ure zvečer in vsako nedeljo od 9.—12. ure dopoldne v pisarni N. S. Z. v Narodnem domu.

V. (zadnji) redni občni zbor telovadnega odseka »Sokola I.« Moste pri Ljubljani se je vršil v nedeljo, dne 25. t. m. v gostilniških prostorih br. Josipa Primca (pri »Joškotu«) na Selu. — Starosta br. Starič je otvoril dobro obiskano zborovanje, pozdravil navzoče brate in se stre ter zastopnike sosednjih sokolskih društev. Spominjal se je lepega napredka odseka v minulem letu, izrekel iskreno zahvalo sestram in bratom, zlasti pa vrhlim moščanskim narodnim gospodičam, katerim gre v prvi vrsti zahvala, da so odsekov prireditve tako lepo uspele. Izrekel pa je tudi prisrčno zahvalo »Slovenskemu Narodu« in »Dnevnu«, ki sta dragevolje priobčevala vse odsekovne vesti in tako podpirala mladi odsek. Končno izrekel je še prošnjo, da bi ostala tudi novemu društvu, ki se bo pravkar ustanovilo, istotako naklonjena. — Iz tainiškega poročila br. Stojkoviča posnemamo, da je odsek v minulem letu zelo lepo napredoval. Odsek je imel v začetku leta 56 članov, izstopili so 4, na novo pa jih je pristopilo 54 članov. Odsek je priredil dva zabavna večera in eno javno telovadbo, ki je zelo uspela. Odsek je imel 14 sej. Tainiškega poročila je razvidno, da je imel odsek v minulem letu dohodkov 1.929 K 75 v, izdatkov pa 1.700 K 73 v, tako da znaša prebitok minulega leta 229 K 2 v. Po zaključku knjig pa se je nabralo na sestanku še 3 K 10 v. br. Podržaj pa je izročil od br. Kiriniča iz Šiške darovano 1 K, tako da je izročil odsek novoustanovljenemu društvu čiste imovine skupaj 233 K 22 v. Skupna vrednost dsekovnega premoženja znaša 1.100 K. Blagajniško poročilo se odobri in blagajniku ter njegovemu namestniku podeli absolutorij. Ker sta bila načelnik in njegov namestnik odsotna, podal je član vaiteljskega zbora načelnikovo poročilo, iz katerega je posneti, da je telovadilo na uro povprečno 7 članov, naraščaja pa povprečno 10 na uro. Ker se pri raznoterostih ne priglasijo nihče k besedi, razpusti starosta br. Starič dosedanji odsek s pozivom, da naj vsi bratje agitirajo, da bo moglo društvo, ki ga bomo pravkar ustanovili, prihodnje leto podati še veliko lepšo sliko o razvoju sokolske misli v tako važnem kraju, kakor so Moste. Odsek se je na to razšel, društveno premoženje pa se je izročilo za čas, da se osnuje društvo, zastopniku Sokolske Župe Ljubljana I. br. dr. Pestotniku. Na zdar!

VII. planinski ples, ki ga priredi Slovensko planinsko društvo dne 1. februarja v Narodnem domu v Ljubljani, že vzbuja obče zanimanje ne samo po Ljubljani, nego tudi po deželi. Ker se bodo veselilni prostori leno okinčali in ker preskrbi društvo kar najboljšo postrežbo v

Sprejemem takoj
vrtnarskega pomočnika
- - in učenca - -
J. WIDER, vrtnar, Ljubljana.

Narodna
urarna in
zlatarna
Alojzija Povha,
se dobi na trgu Barriera št. 3, Trst.

Kdor hoče imeti res za-
nesljivo in trpežno
uro, fino izdelane
verzičice, prsta ne
i. t. d. naj ne
prezre
tvrdke

Ivan Ravnihar, urar

Ljubljana, sv. Petra c. 4.

Hiša
v Kranju št. 37
Savsko predmestje, obstoječa iz
2 delavnic, velikega dvorišča z
električno napeljavo in vodno
močjo, pripravna za vsakršnega
obrtnika, najbolj pa za usnarja,
se iz proste roke proda. Naslov
pove „Prva anončna pisarna“.

Samo K 4-80 ura, verižica, vžigalnik s 6 vžigalnimi kamni!!

Krasna fantazijska srebrna
remontirna ura za gospo-
de, trpežna, ploščata in
bogato gravirana, s prav
dobrim anker-kolesjem,
natančno iduća, 3 leta pi-
smena garancija, poleg ele-
gantno amerik. zlato dou-
ble kavališko verižico in
modernim niklastim žep-
nim vžigalnikom s 6 re-
zervnimi vžigalnimi kamni, kar zadošča za
1 leto. Vse skupaj proti povzetju za samo
K 4-80. — Pri naročilu 6 garnitur se priloži
1 garnitura gratis.

Export **ARNOLD WEISS, Wien VI.,**
Gumpendorferstrasse 139/25.

Novo! Novo!
Kavarna Central
Vesak veter

KONCERT

navo pridobljenega tamburaškega in
pevskega damskega zbora „Zlata“.
Vso noč odprto. Vstop prost.
Se pripravite
Štet. Minotit.

Ceno posteljno perje!
Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivoga,
dobrega, pu-
ljenega 2 K;
boljšega 2-40
K; prima pol-
bolega 2-80K,
belega 4 K;
belega puha-
stega 5-10 K; veselefinoga snežnobelega,
pulfenega, 6-40 K, 8 K; puha sivoga
6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega
rdečega, mo-
drege, belezali rumenega nankinga,
pernica 180 cm dolga, 120 cm široka,
z dvema zglavicama, 80 cm dolgi,
60 cm šir., polnjena z novim sivim,
prav stanovitim puhastim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglav-
nice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm
dolga, 140 cm široka 13 K, 14-70 K,
17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga,
70 cm šir. 4-60 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črtastega gradla,
180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K,
14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od
12 K naprej franko. Lahko se franko
zamenja za neugajajoče se vrne denar.
— Natančni cenovniki gratis in franko.

S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

? Ali znate laško ?
če ne, kupite si takoj knjigo: „Italijanska za Slovence“ pri
slovenski knjigarni GORENJEČ & CO. v Trstu. Via Caserma št. 17.
Knjiga je praktična za tvojce ter stane 1 K 20 vinarjev.
po pošti 10 vinarjev več.

IGNACIJ HODNIK
C. KR. FINANCE STRAŽE NADPAZNIK
IVANKA MAJDIČ
ZAROČENA.
JESENICE. KLANJ.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
PORODNIŠNICA.
LJUBLJANA - KOMENSKEGA ULICA 4
SEF-ZDRAVNIK, PRIMARJ DR. FR. DERGANČ

Slovinci! Kupujte in
zahtevajte
povsod edino-le
Ciril-Methodove Priznani
najboljše!
Dobijo se povsod! **vžigalice!!**
Glavna zaloga pri IVAN PERDAN-u v Ljubljani.

P. I. 239/3/208.
**Prostovoljna sodna dražba zakupodaja
nepremičnin.**
Pri c. kr. okrajnem sodišču v Ljubljani, oddelek I., je po prošnji lastnika
Josipa Streharja zastopanelega po kuratorju dr. Pirca, odvetniku v Ljubljani, v
zakup dati po javni dražbi sledečo nepremičnino, za katero se je ustanovila
pristavljena izklicna cena, in sicer: zemljišče gospoda Josipa Streharja vlož.
št. 46 katastralne občine Knpucinsko predmestje obstoječe iz hiše na Tržaški
cesti št. 2, iz hiše nahajajoče se za prej omenjeno hišo, iz gospodarskega
poslopja, v katerem se nahaja en magacin in h'ev, in iz 2 barak in 1 hiši pri-
padajočega vrta za dobo 10 let od 1. maja 1914 dalje, za katero se je usta-
novila izklicna cena v znesku 2000 K.
Dražba se bo vršila dne 6. februarja 1914 ob 10. uri dopoldne na
licu mesta, Ljubljana, Tržaška cesta št. 2.
Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo.
Dražbeni vadij je položiti vsakemu dražitelju pred začetkom dražbe v
znesku po 200 K v roke sodnega komisarja.
Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri sodišču, oddelek I., soba št. 33
med uradnimi urami.
C. kr. okrajno sodišče Ljubljana, oddelek I.,
dne 29. januarja 1914.

Radi prešle sezije
se razprodaja vsa zimska in jesen-
ska konfekcija pod polovično ceno;
zlasti klobuki in čepice po zelo zni-
žanih cenah.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.
Telephon 132.

Sladin! največji dobrotnik!
KRI! dosežejo, dobe tišči, ki namesto kave, čaja, kakava, sladne
MOČ! čaj. Prihrani se %, mleka in polovica sladkorja. Prihrani
ZDRAVJE! se 50% pri denarju v gospodinjstvu. Priporoča
se posebno vsakemu bolniku, reconvalescentom,
50% PRIHRANKA! roča se dojenčkom in otrokom
NAJBOLJŠI ZAJTRK! namesto dragih otroških
mok, sploh namesto redil-
nih sredstev za otroke. Hranilba s sladnim čajem znamke Sladin
zmanjša umiranje otrok in je polovico cenejša kakor z vsakim drugim
redilnim sredstvom za otroke. To resnično vest izpričujejo poverjena za-
hvalna pisma. Zavitki po 1/4 kg stanejo 60 v, zahteva naj se v vseh
lekarneh tudi pri trgovcu. Sladni čaj se ne sme zamenjati z manj vredno
sladno kavo. — Glavne zaloge: v Ljubljani lekarna Trnkóczy, zraven
rotovža. Zena posestnika te lekarne je izgojila s Sladinom svojih 8
zdravih otrok. Na stotine mater so ji hvaležne, ker slede tem zgledom;
na Dunaju v lekarnah Trnkóczy: VIII., Josefsstädterstraße 25; III., Ra-
detskyplatz 4; V., Schönbrunnerstraße 109; v Gradcu: Sackstraße 4.

Konfekcija
: za moške, ženske in otroke :
v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.
: Feseken oddelek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštine prosto.

Kolesarjem
shrani kolesa čez zimo v **zastonj**
primernem, proti požaru
zavarovanem prostoru. V potrebi razdre tudi
ležišča in natančno pregleda, nadomesti ob-
rabljene dele z novimi, temeljito presnaži ali
popolnoma prenovi po primerno najnižji ceni

Ana Gorec, Ljubljana
Specijalna trgovina s kolesi in deli
Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja.)

Mizarstvo:
Zaloga pohištva in
topetniskega blaga

J. Pogačnik

Ljubljana
Marije Terezije cesta
13-18 (Kolizej)

**Zaloga spalnih
ter jedilnih sob**
v različnih najnovejših slogih.
Vsakovrstno drugo
pohištvo.
Priznano solidno blago
ter najnižje cene.

**Zaloga otomanov
divanov, žimnic**
različne kakovosti;
zajamčeno trpežni izdelki.

**Velika izbira
otroških vozičkov,
vsakovrstnih slik,
ogledal i. t. d.**

**Komur ne ugaša zrnata
kava, temu se priporoča
Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava.**

**Kathreinerjeva je
zdravju popolnoma
neškodljiva ter ima
pri tem popolni
okus zrnate kave.**

Pri nakupu je paziti na
dobro zaprto higijenično
zavojnino s sliko župnika
Kneippa. — Odprto, nateh-
tanoblagoni nikoli pristni
Kathreiner.